

ไม้ต้นขนาดเล็กถึงกลาง ไม่ผลัดใบ สูงได้ถึง 25 เมตร บางที่มีพูพอนสั้น เปลือก สีเขียวอมเทาถึงสีน้ำตาลอมเทาเข้ม เกลี้ยงหรือแตกสะเก็ด เปลือกในสีเหลืองอ่อน ใบ รูปรีถึงขอบขนานหรือรูปไข่แคบ กว้าง 4-9 ซม. ยาว 10-20 ซม. ปลายแหลมหรือเรียวแหลม โคนแหลม ค่อนข้างเบี้ยว ขอบเรียบ บางที่จักใกล้ปลายกิ่งอ่อนมีขนเส้นไหมสีน้ำตาลเหลืองแน่น ใบแก่คล้ายหนัง เกลี้ยง หรือมีขนบนเส้นใบหลักด้านล่าง เส้นใยหลัก 1 เส้นจากโคนใบ เส้นใบข้าง 10-16 คู่ ค่อนข้างตรงและขนานกัน โคนแต่ไม่เชื่อมกันใกล้ขอบใบแบนและเป็นร่องด้านบน นูนชัดด้านล่าง เส้นร่างแหเป็นชั้นบันไดจากด้านบนชัดด้านล่าง ก้านใบยาว 0.5-1.2 ซม. มีขนเส้นไหม ตายอดรูปไข่แคบหรือรูปกรวย ยาว 1-3 ซม. ขนแน่น หุ้มด้วยหูใบซ้อนกัน 1 คู่ ทั้งรอยแผลเป็นวงแหวน ดอก ดอกตัวผู้และดอกตัวเมียอยู่ต่างซอร่วมต้น ดอกตัวผู้เป็นช่อแตกแขนงเล็กห้อยลง ยาวได้ถึง 8 ซม. มีถึง 100 ดอก ดอกตัวเมียเป็นช่อไม่แตกแขนงหรือแตกกว้าง ยาวได้ถึง 2.5 ซม. มี 2-10 ดอก ผล เป็นช่อยาวได้ถึง 5 ซม. มี 5-8 ผล มักเป็นช่อคู่ที่ง่ามใบ ทรงแจกัน กว้าง 0.5-0.8 ซม. ยาว 0.7-1.2 ซม. แบน ปลายมีก้านเกสรตัวเมียคล้ายเส้นด้าย โคนมีกลีบรวมขยายใหญ่ขึ้นเล็กน้อย มีขนละเอียดเมื่ออ่อน สีส้มชุนและค่อนข้างเรียบ เมื่อสุกเนื้อบางนุ่ม ผนังผลชั้นในแข็ง ใหญ่ พบทั่วไปในป่าดิบเดิมหรือป่ารุ่น สูง 1,000 เมตร

ข้อมูลอ้างอิง : ไซมอน การ์ดเนอร์ พินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต, ไม้ป่าภาคใต้ - พิมพ์ครั้งที่ 1.- กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์ฉบับ 2558. 768 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี